

13. הגנרליסימו מחלק את העולם

בשעה שהמשראליים ניצחו בשדה הקרב, נחל סטאלין, (שמינה את עצמו לגנרליסימו כדי לסמל את שלטון המפלגה על הצבא) נצחון מזהיר בוירה הסובייטית. כל עוד היתה ברית המועצות חלשה, פייס את מעצמות המערב במעשים סמליים (חיסול האינטרנציונל הקומוניסטי והמנונו) כדי למנוע שלום ביניהן לבין היטלר, ולהרחיק סכנה של מלחמת כל מדינות המערב בארצו. אף כי צירציל חשד בכחנותיו, ניסה לארגן פלישה אנגלו-אמריקאית לארצות הבלקן כדי לחסום את התקדמות הצבא האדום, הצליח סטאלין לשכנע לחלוטין את הנשיא האמריקאי, רוזבלט, שהאמין בלב שלם שאחרי המלחמה תקמנה אמריקה הקפיטליסטית ורוסיה הקומוניסטית עולב של שלום והסכם הדדי. בשורה של ועידות של "שלושת הגדולים", כמו ביאלטה (ראה תמונה) נתן רוזבלט לסטאלין להתקדם עד לנהר

אלבה, בלב גרמניה, ועד לקו הרוחב ה-38 בקוריאה. בכל הארצות האלה התפטר סטאלין תחילה עם המפלגות הליברליות, עד שחיסל אותן סופית והקים משטרם של דמוקרטיית עממיות, שהיו כפופים ללא כל סייג לשלטון המפלגה הקומוניסטית הסובייטית. תחת הנהגתו של סטאלין הגיעה הממלכה הסובייטית למדרים ולכות אשר גם אחד מן הצארים הקדושים לא העז אף לחלום עליהם. פרט לשלטון על מיצר הדרדנלים, הוגשמו בידיה כל השאיפות ההיסטוריות של האומה הרוסית אשר למען יצאה רוסיה לא פעם למלחמה.

14. המאכה בין

שני המרשלים

אולם הסתירה המהותית בין ההתפשטות הממלכתית הסובייטית לבין המהפכה העולמית העצמאית גרמה לבקע ראשון בחומה. המרשאל יוסיפ ברונו, שקרא לעצמו טיטו, לוחם הי בריגדה הבינלאומית בספרד, חניך מרסקבה ומנהיג הפרטיזנים היוגוסלאים ביים, מרד במרשאל הסובייטי. הוא טען שסטאלין גנז במהפכה, יצר אימפריאליזם חדש לדיכוי העמים הקטנים. תורת טיטו — תורה של קומוניזם עצמאי בכל מדינה — היכ

תה גלים בכל הארצות הקומוניסטיות. אולם טיטו היה היחיד שהגיע לשלטון בכוחות עצמו ובהסכמת עמו. המגריים האחרים, שהשתלטו הודות ל"כידונים של הצבא האדום, לא היו חופשיים כמוהו. ה"טיטואיסטים" טוהרו וחוסלו. לפי השמועה נמנה גם גורגי דימיטרוב, מנהיג האינסטרנציונל הקומוניסטי, האיש שקנה לי עצמו שב עולמי כשהתגונן בגבורה כנאשם במשפט הרייכסטיאג הנאצי. אך טיטו עצמו החזיק מעמד, ביקש, וקיבל, עזרה מן הארצות הקאפיטליסטיות, הוסיף להיות הסכנה העיקרית לשלטונו המוחלט של סטאלין.

15. רבע האנושות מצטרף לסטאלין

הנצחון הגדול האחרון של סטאלין היה הצטרפות 500 מיליון סינים למחנה הקומוניזם הסטאליני. גרם לכך איש שלא היה סטאליניסט אדוק. להיס, מאו טסה'טונג הפר משך שנים את פקודות שליחי הקומוניזם בסין, שלא הבינו את מהות המהפכה האסיאתית, ניסו לכפות עליה את כללי המהפכה האירורית. סטאלין לא האמין עד הרגע האחרון על מאו מסוגל לנצח. היה מוכן להתפטר על חשבונם עם המשטר הרקוב של צ'יאנג קיי-שק. אולם מאו, דמות בלתי רגילה, בעלת כושר אבחנה עיונית ומעשית בדומה לניצן, הבחין בהזדמנות מיוחדת-במינה שניתנה לקומוניזם עקב כשלונו המוחלט של העולם המערבי למצוא פתרון לצרכי ההמונים הרעבים ביאסיה. הזקקים לקרקע ולמימשל יעיל. הוא רתם את הכוח הטבעי של המרד האומי של העמים המדוכאים לשאיפתם לצדק סוציאלי. תקע יתד בכל הארצות מקוריאה עד מאלאיה. בניגוד לתקוות העולם המערבי לא הפך טיטו שני. הס'תפק במעמד של האישיות השניה בעולם הקומוניזם. המשתרע מקאנטון ועד ברי לין המזרחית. כל המחנה העצום הזה סגר, עד לפני שבוע, לאיש אחד: בנו של הסנדלר מטיפלים, איש-המחתרת האלמוני משדות הנפט של באקו, שהגיע למעמד של שלטון שלא היה עוד כדוגמתו מאו התמוטטה ממלכת רומא. עם מותו הודיע על מיד פרשנים מדיניים כי מדיניותן של מעצמות המערב תחתור עתה לקראת הבקעת החומה הקומוניסטית, תנסה לה'פוך את מארסטה-טונג לטיטו חדש. אדם העומד מבחינה אישית מעל לכל יור'שי סטאלין, קבעו פרשנים אלה, עלול להחליט כי אין טעם עוד להיות כסוף ל'אינטרס המפלגה הסובייטית. המוני אור רחי סין, שנשא בהפגנות-ענק את המר'נות סטאלין בהדרת קודש (ראה תמונה) לא ישאו תמונות מאלוקוב — אש טע'מות המערב יצליחו להגשים שאיפתן.